

Lovci humrů v Hondurasu umírají, postihuje je dekompresní nemoc a zůstávají ochrnuti

Za humra od honduraského pobřeží Miskito je člověk ochoten dát i život – bohužel doslova.

Lovci mořských plodů v pobřežních vodách u této velice chudé země v Karibiku umírají na dekompresní nemoc známou jakou “bends” způsobenou potápěním do příliš velkých hloubek bez patřičného vybavení. Loví zde velmi chutné korýše, kterým říkají “červené zlato”, jak se můžeme dočíst na MSNBC.com. “To, co dělají, je nesmírně nebezpečné”, sdělil tomuto médiu Eric Douglas, odborník na bezpečnost při potápění. “Daleko překračují veškeré přijatelné hranice bezpečnosti.

Neabsolvovali vůbec žádný výcvik a mají velice špatnou výbavu. Nic nevědí o základních a v dnešní době již povinných pomůckách, jakými jsou tlakoměr, záložní zdroj vzduchu a vesta s vyvážením, aby se pod vodou pohybovali bez velkého úsilí”, uvádí Douglas na této webové stránce. Bez jakékoliv ochrany se vrhají lovci humrů do nebezpečné hloubky až 40 metrů někdy až šestkrát denně. Za humry, z nichž 90% jde do Spojených států, mohou utržit až 3 dolary za libru (asi 1/2 kg), a to jim stojí za riziko ochrnutí nebo dokonce smrti, když zůstanou pod vodou příliš dlouho.

Mnoho zraněných rybářů se dostává do rukou doktora Elmera Meiji, který jen za poslední tři roky ošetřil ve své klinice v honduraském La Ceiba více než 250 potápěčů. Součástí Meijovy kliniky je jediná existující hyperbarická komora používaná pro léčbu nemoci způsobené potápěním.

“Máme radost, když se stav postižených potápěčů v komoře rychle zlepšuje, ale někdy nás to i znepokojuje, protože když se tito lidé v komoře rychle zotaví, myslí si, že hyperbarická komora dokáže dělat zázraky”, uvedl doktor Meija na webové stránce MSNBC.com. “Takže se k potápění vrátí, ale příští nehoda už může být jejich poslední.”

Meija své pacienty bydlící podél pobřeží Miskito často navštěvuje, a to v jejich domovech vzdálených až 350 kilometrů od kliniky. Doma nemají elektřinu ani tekoucí vodu. Většina rodin v této vzdálené oblasti má alespoň jednoho člena, který utrpěl při potápění nějaké zranění. Mnoho z jeho pacientů je trvale ochrnutých.

“Doslova strašné je vidět mladé lidi ochrnuté od krku dolů a vědět, že se nikdy neuzdraví”, píše na webové stránce. Vláda Hondurasu se snaží najít nějaké řešení tohoto začarovaného kruhu smrtelně nebezpečného potápění, neboť ve Spojených státech USA neexistuje žádný zákon zakazující dovoz humrů ulovených potápěči z Moskita.

A USAID i Světová banka začaly poskytovat finanční prostředky, díky kterým by mohli potápěči najít práci v případě, že by k zákazu dovozu došlo.